

Tilfælde vilde være meget ubillig mod hæderlige og dygtige Præster, der paa Grund af en eller anden Svagthed maa overdrage Udførelsen under deres Tilsyn af en Deel af deres Forretninger til en Capellan, medens de iøvrigt ere istand til med fuld Kraft og til Betsignelse at vedblive at virke i deres Kald.

Paa de for Lovens Skrafftreden paa Embederne lagte Pensionsbyrder vil Loven ikke have anden Virkning, end at deres Udredelse ved indtrædende Vacance efter Naadensaarets Udlob vil blive overført paa Fonden. At den en Præst ved hans Kaldelse for Lovens Skrafftreden paalagte Forpligtelse til at udrede Pension til en entlediget Formands eventuelle Enke maa blive ved Magt, maattet denne Pension paa Grund af Mandens Død først maatte blive bestemt efter Lovens Skrafftreden, er formeentlig saa indlysende, at det ikke vil blive nødvendigt at optage nogen Bestemmelse derom i Loven.

ad S 4.

Den af Commissionen i Forbindelse med Naadensaarets Afstæffelse foreslaaede Ret for Formanden eller hans Familie til i nogen Tid efter hans Afgang at beholde Brugen af Præstegaarden, saavel som Græsning og Foder, imod at give Eftermanden Bolig og Underhold samt befordre ham paa Embedsreiser, og at beførge de Avlingen vedkommende Arbejder, er formeentlig aldeles begrundet i et billigt Hensyn, navnlig til den afdøde Præsts Efterladte, og ikke mindre stemmende med Eftermandens og Kaldets Tærb, der kræver, at Bygningey og Fordey ikke forsømmes under Vacancen. De i Forslaget herom optagne Bestemmelser ere kun en videre Udførelse af de af Commissionen antydede Regler.

Med Hensyn til Fordelingen af Indtagterne har Commissionen forudsat, at disse under Vacancen skulde tilfalde Formanden eller hans Vo. En saadan Ret har Ministeriet imidlertid ikke fundet, at der var tilstrækkelig Anledning til at tillægge dem, den forflyttede Formand saa meget mindre, som han fra den første Maanedsdag efter sin Forflyttelse oppe-

bærer sit nye Embedes Indtagter, og den entledigede Formand eller den afdøde Formands Enke saa meget mindre, som deres Pension vil tage sin Begyndelse fra den Dag, de ophøre at nyde Embedets Indtagter. Derimod har Ministeriet formeent, at Fordelingen bør foregaae efter Tjenestetid, saaledes at Formanden oppebærer de Indtagter, der maae betragtes som fortjente ved Udgangen af den Maaned, i hvilken Afgangen har fundet Sted, Eftermanden de Indtagter, der maa betragtes som løbende fra den første Maanedsdag efter hans Bestikkelse, samt at de paa Mellemtiden faldende Indtagter tillægges Pensions- og Hjælpefonden, selvsølgelig imod, at den bærer de Udgifter, der maatte medgaae til Embedets Besørgelse efter Udløbet af det Tidsrum, i hvilket Herredspræsterne ere forpligtede til at udføre denne, indtil Embedsindtagten tiltrædes af Eftermanden.

Ogsaa med Hensyn til Delingen af Avlingens Udbytte, for hvilket andre Regler have været bragte i Forslag, har Ministeriet antaget, at dette Princip maatte finde Anvendelse, saaledes at det ligesom de andre Indtagter for det vedkommende Aar deles i Tolubedele, der efter den ovenstaaende Grundregel ikkun tilfalde Formanden eller hans Vo efter Tjenestetid. Ministeriet har saaledes i Tighed med, hvad der i denne Henseende er foreskrevet for Hertugdømmet Slesvig, og i Overensstemmelse med den Tanke, der laae til Grund for det af det daværende Danste Cancelli i Aaret 1846 udarbejdede Forslag til en Forordning om Forandringer i de hidtil gjældende Bestemmelser om Naadensaaret, ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at tillægge Formanden eller hans Vo nogen særegen Forret med Hensyn til den Høst, hvortil Udsæden er foretaget af ham eller det. En særegen Vanskelighed frembyder med Hensyn til endeel af de paagældende Indtagter Spørgsmaalet om, fra hvilket Tidspunkt eller for hvilket Tidsrum de skulde betragtes som løbende. Med Hensyn til Avlingen har Ministeriet antaget, at Aaret kunde regnes fra 1ste October til 30te September. I Hertugdømmet Slesvig regnes dette Aar fra Michaelis (29de